

Nieuwsbrief Straatpastoraat Den Bosch

Dit is een uitgave van het Straatpastoraat Den Bosch • Nummer 4 • Maart 2015

Nieuwsbrief nummer 4

Deze Nieuwsbrief verschijnt in de aanloop naar Pasen, een tijd van inkeer en contemplatie. Pasen roept op tot een ommekeer in je leven vanuit het besef dat Jezus zich met het voorbeeld van zijn leven en dood ons dichterbij God heeft willen brengen. Wij volgen hem na, ook al zien we soms niet wie Jezus voor ons is en weten we niet altijd wat te doen. Per 1 januari 2015 is het Straatpastoraat Den Bosch verhuisd. Op de nieuwe lokatie zoeken we samen naar wie Jezus voor ons kan zijn in onze tijd.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Pasen: ommekeer...

Toen hij met hen aan tafel was, nam hij het brood, sprak het zegengebied uit, brak het brood in stukken en gaf het hun. Toen gingen hun ogen open en ze herkenden hem; en toen zagen ze hem niet meer. En ze zeiden tegen elkaar: "Brandde ons hart niet in ons toen hij onderweg met ons praatte en de Schrift voor ons opende?" Ze stonden onmiddellijk van tafel op en keerden naar Jeruzalem terug. (Lucas 24,30-33)

Dit is een heel kort stukje uit mijn favoriete Paasverhaal. Het verhaal gaat over de twee leerlingen van Jezus die van Jeruzalem naar het dorpje Emmaus waren gelopen. Er was veel gebeurd in Jeruzalem in de dagen die vooraf gingen. Jezus was gevangen genomen, voor het gerecht gesleept, gekruisigd en begraven. De leerlingen van Jezus waren bang. Wat zou er nu met hen gaan gebeuren? In Jeruzalem voelden ze zich niet langer welkom, het was geen veilige plek meer...

vervolg op blz. 2 >

Straatpastoraat?

Straatpastoraat. Wat is dat eigenlijk? En voor wie is het bedoeld?

Wie zijn die ongeveer zeventienhonderd mensen in Den Bosch, die door de een of andere oorzaak hun spoor in het leven kwijt geraakt zijn? Mensen aan de rand van de samenleving, mensen zonder een thuis. Meestal hebben bestaande zorginstanties wel gezorgd voor het meest noodzakelijke. "Een bed, een bad, een brood." En voor het sociale maatschappelijk werk zijn gelukkig ook hel-

pende handen. Wat doet het straatpastoraat dan?

Het Straatpastoraat Den Bosch is er vooral voor een luisterend oor, een plek voor gesprek: over hoe het zo gekomen is, een gesprek over de geestelijke problemen, een advies over hoe nu verder.

Daarbij kan het Geloof helpen om het leven weer op de rails te brengen. Het weer vinden van de zin van het leven en de zin in het leven. Straatpastor, Julia Hoppenbrouwers-Nagornyak, en de

vrijwilligers willen er voor deze mensen zijn. Julia zoekt hen op straat of thuis op of ze komen naar de Annakerk voor een gesprek, een kop koffie en misschien ook voor de liturgieviering. De vrijwilligers helpen haar daarbij.

In deze Nieuwsbrief leest u meer over het Straatpastoraat. In volgende Nieuwsbrieven blijven wij u op de hoogte houden.

**Jan G. Vorstman
voorzitter**

vervolg van blz. 1 >

De leerlingen wisten niet meer wat ze moesten doen of denken. Het leven had geen zin meer. Daarom wilden ze gewoon weg, vluchten uit pijn en wanhoop, uit teleurstelling, onzekerheid en angst. Het leek wel alsof de leerlingen vergeten waren wie Jezus was geweest en waar hij voor stond...

Terwijl de twee leerlingen naar Emmaus liepen, werden ze door een wandelaar ingehaald. Het was Jezus, maar de leerlingen herkenden hem niet meer. Merkwaardig was het zeker. De vreemdeling deed net alsof hij niks over de dood en begrafenissen van Jezus wist.

Wel lokte hij zijn medewandelaars uit de tent door hen te laten praten over hun pijn, angst en teleurstelling. En terwijl Jezus zo met hen meeliep, luisterde hij en bemoedigde hen. Pas toen ze samen aan tafel gingen en Jezus het dagelijkse brood brak en het zegengebied uitsprak, gebeurde het wonder. Door het breken van het brood werd Jezus door zijn vrienden herkend...

Iemand zei tegen mij, nog niet zo heel lang geleden: “In zo’n verhaal herken ik mijzelf terug. Ik ben op de vlucht. Mijn pijn, de opgebouwde teleurstelling in het leven en angst dwingen mij om er vandoor te gaan... Maar ik ben genoeg aan het vluchten geweest...”

Op dat moment van ommekeer worden pijn, teleurstelling en angst het in de handen van de verrezen Jezus gebroken en gezegende brood. Door zo’n brood met elkaar te delen vinden we de kracht om op te staan en te verrijzen, met Jezus...

Julia Hoppenbrouwers
straatpastor

Licht en Donker...

Wie kent die periodes van licht en donker niet?

De kracht krijgen om uit het donkere weer te herrijzen naar het licht toe.

In de Winter lijkt ook de natuur stil te staan maar niets is minder waar.

Zodra de dagen weer gaan lengen barst het nieuwe leven uit hun knoppen.

Zo is het ook met ons mensen.

In donkere periodes lijkt alles stil te staan, maar juist dan is God bezig om onze koude eenzame botten te verwarmen.

God werkt door mensen. Hij heeft onze handen en voeten nodig om Zijn werk ten uitvoer te brengen.

Zijn zoon Jezus stierf aan het kruis om ons te bevrijden van al onze zonden. Jezus die de kracht vond om vlak voor zijn overlijden aan God te vragen om de mensen te vergeven. Vergeef ze vader... Ze weten niet wat ze doen.

Na zijn dood werd zijn graf leeg terug gevonden. Jezus verscheen aan zijn apostelen.

En zo weten we dat de dood niet bestaat maar het eeuwige leven.

Zo weten we dat God ons nooit verlaat.

Op het moeilijkste moment als de duisternis compleet is strekt hij zijn hand uit naar ons. Dan komen er mensen op onze weg.

Een luisterend oor... een arm om je schouders... een telefoontje met de vraag hoe het met jou gaat.
Samen stil mogen zijn...
Samen mogen delen...
Samen mogen huilen.
En dan komt de dag dat je weer de zon op je huid voelt... Je hoort de vogels weer zingen... Het donkere trekt weg en je ziet het licht weer... Het is nooit weggeweest want God geeft om ons... houdt van ons... zelfs als we de moed dreigen op te geven.
Hij oordeelt niet maar is allesomvattende liefde, licht en kracht.

**Willeke Boons
vrijwilligster**

De Dochter van de Winter

Als de Lente komt met haar heldere blauwe sluiers en haar zonovergoten gelaat, dan houdt ze nog steeds haar volle pracht verscholen in haar handen als kelken waarin de Zomer tot wasdom komt. Ze is de eerste knop die tot bloei zal komen en verrukt naar het zonlicht kijkt. Ze is zwanger van nieuw leven en om haar mond speelt een glimlach van hoop en ingetogen vreugde. Zij komt plotseling over de heuvels aangewaaid, en iedereen springt op om een glimp van haar te zien en zich te hullen in haar tedere warmte. En de Winter heeft haar ook gezien en hij beseft dat het tijd is om te gaan. En hij fluistert tot de Lente: 'Mijn schoonheid dringt niet meer door tot het hart van de mensen. De mensen zien mijn kaalheid en mijn kleurloosheid liever niet meer en zij houden niet van mijn

naakte koude lichaam, tenzij de hemel er zijn witte dekens over legt. Want Hij die alles gelijk en zuiver maakt heeft mij gehuld in een kleed van het helderste kristal. Maar ik ben vergaan, mijn Lente, ik ben de afspiegeling van alles wat zal sterven.'

Toen fluisterde de Lente de Winter in zijn oor: 'O dierbare Vader Winter, aan het einde van je leven ben jij de voorbode van mijn komst. Ik heb je koude handen in mijn warme schoot gelegd. Kijk nu in mijn ogen, want wij zijn hetzelfde, en wij zullen in elkaar overgaan want diep in mijzelf draag ik jouw ouderdom en jouw boten.'

'De Zon is mijn metgezel en zonder haar zou ik nooit tot bloei gekomen zijn.'
'Zij hield zich schuil aan de andere kant van de aarde om samen met mij jou te begroeten

in je laatste dagen, o dierbare Vader.'
'Ook al zal ik bruisen van leven en tot Zomer worden, en mijn pracht over de wereld uitstorten, en de mensen met mijn schoonheid betoveren, daarna zal ook ik langzaam vergaan, en niemand zal weten waar ik gebleven ben. Want met het heengaan van de Zon zal ook ik langzaam verdwijnen uit het zicht van de mensen.'
'Maar jij zult weten, dat ik niet werkelijk ben verdwenen. Ja, jij zult weten, dat mijn leven in jou verder gaat zoals jij in mij verder leeft.'
'Wij leven in elkaar en worden elkaar, wij volgen elkaar ogen-schijnlijk op, maar diep verscholen in ons binnenste dragen wij de kern van hen die zullen komen en van hen die zijn geweest.'

**Lylia
bezoeker Straatpastoraat**

Straatpastoraat is verhuisd!

Vanaf 1 januari 2015 is het Straatpastoraat niet meer in de Moeder Teresazaal te vinden, maar in het diaconaal centrum van de **Sint Annakerk aan de Boschmeersingel nr. 26**. Iedereen is welkom op ons nieuwe adres voor spreekuur en viering.

Het **spreekuur** blijft als voorheen op donderdagmiddag, nog steeds vanaf 14.00 uur, met inloop tot 16.00 uur.

Ook de **viering** verhuist mee, maar wordt verplaatst naar de zaterdagmiddag. Vanaf 15.00 uur staat de koffie klaar en de viering begint om 15.30 uur.

Wilt u onze **Nieuwsbrief** ontvangen en krijgt u hem niet automatisch toegestuurd? Meldt u aan via een berichtje aan: karelvandenheuvel@home.nl of: Straatpastoraat Den Bosch, p/a Boschmeersingel 26, 5223 HJ Den Bosch

Engel van de hoop

Je hebt de engel van de hoop nodig wanneer iedereen om je heen zich alleen maar berustend aan alledaagse zaken wijdt. Laat je niet door hun teleurstelling aansteken. Vertrouw op de hoop. Hoop maakt je ziel ruim. Ze geeft je ziel opwaartse kracht, zodat ze zich richt op wat nog komt, waar we ons op een ongekende wijze helemaal thuis kunnen voelen.

Uit: Anselm Grün, "Vijftig engelen voor je ziel" (Ten Have 2002)

Sint Annakerk in West

Sinds januari 2015 is de Sint Annakerk in West het nieuwe "thuis" van het Straatpastoraat – een flinke verandering voor allen. De verhuizing lag gevoelig, omdat we aan de Graafseweg goed ingeburgerd waren. Toch beginnen we onze draai te vinden op de nieuwe plek, al heeft nog niet iedere vaste bezoeker de weg naar onze nieuwe lokatie gevonden. Hopelijk gaan meer van onze pastoranten ons op onze nieuwe lokatie herontdekken en gaan ze zich er opnieuw thuis voelen.

Wel hebben we nieuwe bezoekers vanuit de wijk. Ze komen regelmatig voor de gebedsviering op zaterdagmiddag. Ook het spreekuur wordt door nieuwe mensen vanuit de wijk bezocht. Daarom hebben we op donderdagmiddag gemiddeld 7 tot 9 bezoekers en op zaterdagmiddag 12 tot 17. En sommige mensen uit de parochie willen bij het straatpastoraat vrijwilliger worden! Ze zijn meer dan welkom!

Straatpastor Julia Hoppenbrouwers-Nagornyak

T 06 50 23 08 71
E straatpastordb@gmail.com

De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos zijn of zijn geweest.

Spreekuur

Donderdag vanaf 14.00 uur.
Inloop tot 16.00 uur.

Zaterdagse viering

Zaterdag 15.30 uur.
Vanaf 15.00 uur is er koffie en thee. Iedereen is van harte welkom om met ons mee te vieren.

Bezoekadres

Sint Annakerk
Boschmeersingel 26
Den Bosch

Voor toezending van de Nieuwsbrief: aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres

Boschmeersingel 26, 5223 HJ Den Bosch
<https://sites.google.com/site/pastoraatopstraat>

Uw bijdrage is van harte welkom

Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB 0638 7730 91. Uw gift is fiscaal aftrekbaar. Het Straatpastoraat is deel van de RK Kerkprovincie Nederland en daarom erkend als ANBI instelling.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **Skanfonds**.